

18e Zondag van het C-Jaar, 04 augustus 2019

Prediker 1,2;2,21

Lucas 12,13-21

Lieve mensen,

Wat een inspirerende schets, bij het kindermoment; de zich verstikkende geld-veelvraat, en de hongerige gast, welke aan de tafel een stukje kan verkrijgen.

De bijbelteksten, uit Prediker en Lucas evangelie doen ons even stilstaan bij de zinloosheid van het geploeter om steeds meer te bezitten; wat een ijdele gedachte 'geluk is, steeds meer bezitten; HEBBEN verstikt zo dikwijls het zijn; ploeteren en wroeten om méér te hebben, méér dan wie ook. Kijken naar de eigen groei aan bezit, en vergeten dat ons te véél zo dikwijls een te weinig voor anderen veroorzaakt.

In het evangelie, worden de leerlingen geconfronteerd met een vraag naar Jezus: 'Gij Meester, zeg aan mijn broer dat hij de erfenis met mij deelt'. Jezus gaat op die vraag niet in, Hij weet dat elk erfensysteem een jaloersheid kan doen ontstaan, en zo een bron van onrecht en vetes kan veroorzaken.

Hij gaat er wel dieper op in: Pas op en wacht u voor alle hebzucht. Want geen enkel bezit- al is nog zo overvloedig- kan uw leven veilig stellen. Heeft je 'hebben', je méér echt beminnelijk gemaakt? Wie hebben wij lief? Wie respecteren wij? De mens die openstaat voor de anderen, of de mens die de deuren voor anderen sluit, om zijn 'eigen hebben' te beschermen?

Wie, zoals die rijke man zijn opslagplaatsen uitbreidt, om zoveel te hebben, dat hij na zo vele jaren wroeten, hopt te kunnen genieten, zelfs te kunnen verbrassen.

Wie, vergeet dankbaar te genieten van de vruchtbaarheid van de natuur, maar ook van de schoonheid van de natuur.

Wie, vergeet tijd vrij te maken voor de zorg voor mensen rondom, maar ook voor de mensen, die er nog niet aan toe zijn van enig bezit te kunnen genieten.

Wie, vergeet van stilte en rust te kunnen genieten, om de klank van het lachende kind, de wenende, rouwende mens te kunnen aanvoelen en te delen.

Wie, van een zomaar samen genieten van de tijd die wij vrijmaken, om Godstilte en Godspreken te horen in het diepst van ons, hunkert. Een hunkeren om vrij te komen van het werk dat enkel leidt tot rijkdom, en daardoor de tijd op eist die genietend zorgen voor elkaar, verhindert.

Ijdelheid troef in het hebben, en armoe troef in het genietend delen van Godsschepping, van Gods zorg, doorheen de mensen en voor elke mens.

"Nog deze nacht kan men uw leven opeisen,

en al de voorzorgen die je getroffen hebt,

wat dan er mee? Ja, zo gaat het met iemand die schatten vergaart voor zichzelf, maar niet rijk is bij God"